«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»
ректори МДТ-и «Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи академик Б.Ғафуров» профессор Ҷӯразода Ҷамшед Ҳабибулло
_____
«___»_____ 2022

ХУЛОСАИ
МУАССИСАИ ДАВЛАТИИ ТАЪЛИМИИ «ДОНИШГОҲИ ДАВЛАТИИ ХУҶАНД БА НОМИ АКАДЕМИК БОБОҶОН ҒАФУРОВ»

Диссертатсияи Ҷӯраева Сарвиноз Бобоқуловна таҳти унвони «Вижагиҳои маъноиву сохтории воҳидҳои фразеологӣ дар таърихномаҳои садаҳои X-XIII» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илми филология аз рӯи ихтисоси 10.02.01 - Забони тоҷикӣ дар кафедраи забон ва адабиёти тоҷики факултети забонҳои шарқи Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров» ба анҷом расидааст.

Ҷӯраева Сарвиноз Бобоқуловна соли 2000-ум факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Тоҷикистонро бо ихтисоси муаллими фанни забон ва адабиёти тоҷик бо дипломи аъло хатм намудааст. Аз соли 2000-ум то соли 2004-ум бо сабабҳои оилавӣ дар МТУ № 42-и ноҳияи Ашт ба ҳайси муаллимаи забон ва адабиёти тоҷик фаъолият бурдааст.

Аз соли 2004-ум дар факултаи филология тоҷик ба сифати омӯзгор кор карда, ҳамзамон унвонҷӯи кафедраи услубиёт ва маданияти нутқи ДДХ ба номи академик Б.Гафуров гардида, моҳи майи соли 2009-ум дар мавзуи «Муродифот дар осори Абдураҳмони Ҷомӣ» таҳти роҳбарии узви вобастаи АИ Ҷумҳурии Тоҷикистон, доктори илми филология, профессор Қосимова М. Н. рисолаи номзадиро дифоъ намудааст.

Аз соли 2009 то имрӯз дар вазифаҳои муаллим, сармуаллим дотсенти кафедраи забон ва адабиёти тоҷики факултаи забонҳои шарқ фаъолият дорад.

Мушовири илмӣ: Ҳасанзода Абдуҷамол Ашраф – доктори илми филология, профессори кафедраи забони тоҷикии факултети филологияи тоҷики Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров».

Мавзӯи диссертатсия дар Шӯрои олимони Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров» санаи 26.12.2013, қарори № 6 тасдиқ карда шуда ва санаи 30.04.2020, қарори № 9 ба унвони мавзуъ тағирот ворид гардидааст.

Дар рафти муҳокимаи диссертатсия хулосаи зерин қабул гардид:

Рисолаи доктории Ҷӯраева Сарвиноз Бобоқуловна таҳқиқоти комилу анҷомёфтаи илмӣ маҳсуб меёбад, ки аз арзишҳои муҳимми назарию амалӣ ва навгонии илмӣ бархурдор мебошад. Аҳамияти мавзуи рисола дар он зоҳир мешавад, ки ба омӯзиш, баррасӣ, таҳқиқ ва муайян кардани аҳамияту арзиши осори хаттии марбут ба таърихи даврони тоисломӣ ва таърихномаҳои бо забони форсӣ-тоҷикӣ ва тарҷумавии садаҳои X-XIII ҳамчун сарчашмаҳои муҳими омӯзиши фразеологияи таърихӣ бахшида шудааст. Аз ин рӯ, кӯшиш шудааст, ки дараҷаи корбурди ВФ дар се даврон: форсии бостон, миёна ва садаҳои X-XIII нишон дода шуда, раванди тадриҷии афзоиши истифодаи ВФ ва сабабҳои он инъикос гардад. Тасмим гирифта шудааст, ки усулҳои ба таҳаввулоти шакливу маъноӣ дучоргардии чунин унсурҳои луғавӣ ошкор карда шуда, дар мисоли ВФ дараҷаи робитаи забони осори таърихии қарнҳои X-XIII бо даврони минбаъда, аз ҷумла муосир муайян карда шавад.

Таҳқиқи мавзуи мазкур дар забоншиносӣ баҳри кушода шудани гиреҳи муаммоҳои дар бахши фразеологияи таърихӣ ҷойдошта мусоидат менамояд. Ҳадафи асосии пажуҳиш, пеш аз ҳама, ба риштаи таҳлил кашидани вижагиҳои маъноиву сохтории ВФ-и осори даврони тоисломӣ, таърихномаҳои бо форсӣ-тоҷикӣ эҷодгардида ва тарҷумагардидаи садаҳои X-XIII буда, кӯшиш ба харҷ дода шудааст, ки умумияту тафовути забон ва услуби чунин осор дар мисоли корбурди ВФ нишон дода шавад, вуҷуд доштани захираҳои нодири ВФ дар осори таърихии даврони мазкур ошкор карда шавад, нақши вожаҳои соматикиву ғайрисоматикии аслии тоҷикӣ ва иктибосӣ ҳамчун унсурҳои меҳварӣ муайян карда шуда, бартарӣ доштани ВФ-и дар заминаи вожаҳои аслии тоҷикӣ зуҳуркарда собит гардад.

Аҳамияти назариявӣ ва илмию амалии тадқиқот. Натиҷаҳои илмии пажуҳиш имкон дорад, ки дар забоншиносӣ баҳри кушода шудани гиреҳи муаммоҳои дар бахши фразеологияи таърихӣ ҷойдошта мусоидат намояд. Нуктаҳои дар диссертатсияи мазкур ироагардида метавонад барои анҷом додани корҳои илмӣ-таҳқиқотии марбут ба решашиносии ВФ мадад расонад. Инчунин маводи аз таърихномаҳои садаҳои X-XIII гирдомадаро метавон барои таълифи китобҳои дарсии академӣ ва донишгоҳии таърихи забони адабии тоҷикӣ, ба хусус фразеологияи таърихии даврони зикргардида ба кор бурд.

Бардоштҳои аз диссертатсия бадастомада, пеш аз ҳама, барои таълифи фарҳангномаҳои фразеологияи таърихӣ мадад хоҳад расонид, инчунин дар таҳияи дастуру васоити таълимӣ истифода шуда, онро метавон зимни хондани лексияву дарсҳои амалӣ аз фразеологияи таърихӣ, таърихи забони адабии тоҷикӣ, навиштани рисолаҳои илмии доктории дараҷаи PhD, магистрӣ, рисолаҳои хатми дараҷаи бакалавр, корҳои

курсӣ дар факултетҳои филологияи тоҷику забонҳои шарқ ва монанди ин ба кор гирифт.

Зимни тадқиқи диссертатсия пажӯҳишу тадқиқоти забоншиносони ватанию хориҷӣ, ба монанди В. В. Виноградов, Н. М. Шанский, В. П. Жуков, А. А. Кунин, Ю. А. Рубинчик, Д. О. Добровольский , Е. И. Дибирова, Г. С. Голева, И. Г. Добродомов, М. Т. Тагиев, Ю. Е. Коркина, В. Н. Телия, И. М. Мелчук, О. И. Москалская, А. К. Арендс, Л. П. Смирнова, Н. Маъсумӣ, Д. Тоҷиев, М. Н. Қосимова, Р. Саидов, Ҳ. Маҷидов, Р. Ғаффоров, Б. Камолиддинов, Б. Сиёев, Д. Хоҷаев, Х. Ҳусейнов, С. Ҳалимов (Ҳалимиён), С. Сабзаев, Д. Саймиддинов, Т. С. Шокиров, М. Мирзоева, Н. Гадоев, М. Баҳор, П. Н. Хонларӣ, К. Сафавӣ, Х. Фаршедвард, С. Шамисо, З. Саҷҷодӣ, Э. Табарӣ, Ғ. Юсуфӣ ва дигарон ба эътибор гирифта шудааст.

Навгонии илмии диссертатсия. Дар диссертатсия бори нахуст дар забоншиносии тоҷик масъалаи вижагиҳои маъноиву сохтории ВФ-и таърихномаҳои садаҳои X-XIII ба риштаи таҳлил кашида шуда, нақши муаллифону мутарҷимони осори таърихӣ дар инкишофи таркиби луғавии забон нишон дода шудааст. Ҳамзамон дар асоси маводи фаровони забонии чунин таърихномаҳо кӯшиш ба харҷ рафтааст, ки маъхази муҳимми унсурҳои рехтаву устувор маҳсуб гардидани ин гуна осор ба субут расонида шуда, умумият ва тафовути забонии ҳар кадом таърихномаҳои мавриди омӯзиш дар мисоли истифодаи ВФ муайян карда шавад.

Дар ҷараёни баррасии масъалаи мазкур кӯшиш шудааст, ки дараҷаи робитаи забони осори таърихии садаҳои тазаккурёфта бо забони адабии ҳозираи тоҷикӣ ошкор карда шуда, ба ин васила то кадом андоза ба таҳаввулот дучоргардии забон дар масири таърих муайян карда шавад.

Мақсади тадқиқот. Ҳадафи пажуҳиши мазкур ба риштаи таҳлил кашидани вижагиҳои маъноиву сохтории ВФ-и таърихномаҳои садаҳои X-XIII буда, кӯшиш ба харҷ дода мешавад, ки умумияту тафовути забон ва услуби чунин осор дар мисоли корбурди унсурҳои рехтаву устувор нишон дода шавад, вуҷуд доштани захираҳои нодири ВФ дар осори таърихии даврони мазкур ошкор карда шавад, нақши вожаҳои алоҳида ҳамчун унсурҳои меҳварӣ ё суробсоз муайян карда шавад.

Вазифаҳои тадқиқот. Ҳаллу фасли масоили зерин меҳвари пажуҳишро дар бар мегиранд:

-таҳқиқи масъалаҳои назариявии марбут ба вижагиҳои истифодаи ВФ дар осори таърихии асрҳои X-XIII;

-нишон додани нақши вожаҳои суробсози соматикиву ғайрисоматикии таркиби ВФ дар бунёди чунин захираҳои луғавии забон;
-муайян кардани умумияту тафовути ВФ-и осори таърихии садаҳои X-XIII аз даврони баъдии инкишофи забони адабии тоҷикӣ, ба хусус замони ҳозира;
-муайян намудани сохтори ВФ-и дар таърихномаҳои қарнҳои X-XIII мавҷуда;
-нишон додани таносуби истифода гардидани ВФ-и номӣ ва феълӣ дар чунин осор;
-баррасӣ намудани усулҳои зуҳури мувозии ВФ ва муайян кардани навъҳои онҳо аз рӯи таҳаввулоти овозиву луғавӣ ва унсурҳои грамматикии таркиби онҳо;
-қиёс намудани дараҷаи корбурди хелҳои гунаҳои фразеологӣ дар осори таърихии даврони номбурда;
-нишон додани нақши овозҳои алоҳида дар пайдогардии гунаҳои овоӣ, ивази вожаҳо дар зуҳури мувозиҳои луғавӣ ва ширкати унсурҳои сарфӣ дар ташаккули қаринаҳои морфологӣ;
-ошкорнамоии вижагиҳои корбурди унсурҳои рехтаи муродифӣ дар таърихномаҳои асрҳои X-XIII;
-муайян намудани силсилаи ВФ-и муродифмаъно;
-баррасӣ кардани ВФ-и нодир дар таърихномаҳои даврони мавриди таҳлил;
-ошкор кардани теъдоди ВФ-и дар фарҳангномаҳо шарҳёфта; танҳо дар осори муаллифони алоҳидаи садаҳои X- XIII мустаъмал; фақат дар таърихномаҳои ин даврон вуҷуддошта; дар осори ҳама даврон мустаъмал; ВФ-и дар фарҳангномаҳо зикрнашуда;
-нишон додани дараҷаи корбурди ВФ-и нодири осори таърихии асрҳои X- XIII;
- баррасӣ намудани вижагиҳои маъноиву сохтории ВФ-и аз забони арабӣ тарҷумагардида.

Дар танзими диссертатсия чун сарчашмаи асосӣ таърихномаҳои ба забони форсӣ-тоҷикӣ таълифгардида ва тарҷумавии қарнҳои X-XIII, монанди “Таърихи Байҳақӣ”-и Абулфазли Байҳақӣ, тарҷумаи “Таърихи Табарӣ”-и Абӯалии Балъамӣ, “Зайн-ул-ахбор”-и Абӯсаид Абдулҳай, “Муҷмал-ут-таворих»-и маҷҳулмуаллиф, “Таърихи Бухоро”-и Абубакри Наршахӣ, “Таърихи Систон” –и маҷҳулмуаллиф, тарҷумаи “Таърихи Яминӣ”-и Абушшарафи Ҷурфодиқонӣ мебошад, ки куллашон ба ҳуруфи кириллӣ баргардон шудаанд, истифода шудаанд.

Муаллиф масъалаҳои зеринро барои ҳимоя пешниҳод кардааст:

1. Маводи аз таърихномаҳои садаҳои X-XIII гирдомада гувоҳи он аст, ки муаллифону мутарҷимони онҳо дар радифи огоҳии хуб доштан аз таърихи ниёгон, воқиф будан аз масоили баррасикунандаашон, дар ихтиёр доштани асноду далелҳо боз маҳорати калони ифодаи матлабро бо истифодаи мавридшиносонаи калимаву ибораро соҳиб будаанд. Ин аст, ки чунин осори таърихӣ фақат аз зикри факту рақам иборат набуда, дар онҳо воқеаву ҳодиса бо истифода аз забони ноби форсӣ-тоҷикӣ ба қалам оварда шудаанд ва дар натиҷа забони баёни ин гуна осор боиси ба хурӯш омадани дили хонанда ва болида гардидани рӯҳаш мегардад.
2. Дар чунин таърихномаҳо бакоргирии унсурҳои ба эҳсос таъсиркунанда дар як поя қарор надошта, дар як асари таърихӣ бештар ва дар дигаре камтар аст. Ин аст, ки баёни бархе аз муаллифони осори таърихӣ басо ҷаззоб, аммо дигаре камтар таваҷҷуҳро ба худ мекашад.
3. Яке аз усулҳои ҷаззобу дилнишин баён намудани матлаб аз тарафи муаллифон ё мутарҷимони таърихномаҳои асрҳои X-XIII корбурди воҳидҳои рехтаву устувор ба шумор рафта, маҳз истифодаи фаровони онҳо боиси зебову рангоранг баён гардидани матлаб шудааст.
4. Аз назари таҳлил гузаронидани кулли унсурҳои рехтаи осори таърихии даврони мазкур ва қиёсашон бо таълифоти қарнҳои баъдӣ, ба хусус имрӯза нишон медиҳад, ки тақдири онҳо ба таври якранг сурат нагирифта, қисме дар тӯли ҳазорсола бидуни дигаргунии шаклу маъно пойдор мондаанд, гурӯҳе як даврони муайян ба кор рафта, баъдан аз доираи истифода хориҷ шудаанд ва ҳиссае бо вуҷуди то ҳол дар забони тоҷикӣ гардиш доштанашон ба таҳаввулоти маъно дучор гардидаанд.
5. Вожаҳои таркиби силсилаи калони чунин унсурҳои рехта мансуб ба забони тоҷикӣ буда, баробари он дар бархе аз онҳо корбурди калимаҳои забонҳои дигари эронӣ ё бегона, ба хусус арабӣ ба мушоҳида мерасад.
6. Дар таркиби ҳиссаи калони унсурҳои рехтаи таърихномаҳои қарнҳои X-XIII вожаҳои соматикӣ ҳамчун унсурҳои меҳварии ифодаҳои устувор ба кор рафта, баъзеяшон дар ин вазифа хеле фаровон ва бархе камистеъмоланд.
7. Дастаи калони ВФ-и дар таърихномаҳо сабтшуда ва дар забони адабии муосири тоҷикӣ мавҷуда танҳо дар як шакли мушаххас мавриди истифода қарор гирифтаанд, вале гурӯҳе аз онҳо дар осори таърихӣ дар ду ё беш аз он гуна мустаъмаланд, вале имрӯз дар як шакли мушаххас гардиш доранд ё, баръакс, дар таърихномаҳои ин даврон дар як шакли мушаххас ба кор рафта, дар давраи ҳозира хусусияти сермувозигиро касб кардаанд.

8. Ғаномандии забони осори таърихии даврони мавриди таҳлилро аз ин нукта метавон дарк кард, ки силсилае аз онҳо дорои муродифҳои фаровон буда, маҳз ба туфайли истифодаашон забони ин гуна осор хеле пуробуранг, диққатҷалбкунанда гардида, ҷазаботи ба худ хосро соҳиб шудааст.

9. Дар таърихномаҳои садаҳои X-XIII дар радифи ВФ-маъмули даврони куҳан гунаҳои нав низ ба назар мерасанд. Як қатор ВФ ҳатто дар луғатномаҳои муътабартарини бароямон дастрас дучор наомад.

Муҳтавои мавзӯи диссертатсия дар 15 мақолаи илмӣ, ки дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти ҶТ ба табъ расидаанд, инъикос ёфтааст:

[1-М]. Мавқеи ибораҳои феълӣ дар яке аз таърихномаҳои қарни XI [Матн] // С. Ҷӯраева. Номаи Донишгоҳ. -Хуҷанд, 2019. -№1(46). -С. 129-136.

[2-М]. Бори маънӣ кашидани як вожа дар тарҷумаи "Тафсири Табарӣ" [Матн]// С. Ҷӯраева. Паёми ДДМТ.- Душанбе, 2019. -№7. -С. 25-28.

[3-М]. Усулҳои зуҳури мувозии воҳидҳои фразеологии феълӣ дар таърихномаҳои қарнҳои X-XIII [Матн] // С. Ҷӯраева. Ахбори ДДҲБСТ.- Хуҷанд, 2020. -№3(84).-С. 131-139.

[4-М]. Нақши вожаҳои соматикӣ дар зуҳури воҳидҳои фразеологии феълӣ дар тарҷумаи "Таърихи Яминӣ»-и Ҷурфодиқонӣ [Матн] // С. Ҷӯраева. Гузоришҳои АМИТ ҶТ. -Душанбе, 2020. -№4 (012). -С. 243-246.

[5-М]. Як роҳи пайдоиши мувозии воҳидҳои фразеологии феълӣ дар таърихномаҳои садаҳои X-XIII [Матн] // С. Ҷӯраева. Паёми ДДМТ. - Душанбе, 2020. -№5. -С. 14-18

[6-М]. Языковые особенности переводных эквивалентов лексемы «дил» («сердце») в произведение «Таърихи Табари» [Текст] // С. Жӯраева. Хоразм Маъмун академияси ахборотномаси. -Хоразм, 2020. -№ 9. -С. 171-174.

[7-М]. Нақши вожаҳои мансуб ба сифату зарф дар пайдоиши мувозиҳои воҳидҳои фразеологии феълӣ дар таърихномаҳои тоҷикии садаҳои X-XIII [Матн] // С. Ҷӯраева. Паёми ДДМТ. - Душанбе, 2020. -№6. -С. 70-73.

[8-М]. Як далели фаровонии муродифот дар тарҷумаи «Таърихи Яминӣ» [Матн] // С. Ҷӯраева. Паёми ДДМТ . -Душанбе, 2021. -№1 -С. 45-51.

[9-М]. Усулҳои зуҳури мувозии воҳидҳои фразеологии феълӣ бо як вожаи меҳварӣ дар таърихномаҳои тоҷикии қарнҳои X-XIII [Матн] // С. Ҷӯраева. Паёми ДДМТ.- Душанбе, 2021. -№ 2. -С. 22-27.

[10-М]. Воҳидҳои фразеологии феъли нодир дар таърихномаҳои садаҳои X-XIII [Матн] // С. Ҷӯраева. Паёми Донишгоҳи омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ. Душанбе.- 2021. -№ 2 (91). -С. 133-134.
[11-М]. Мафҳуми марг ва ифодаи он дар "Таърихи Табарӣ"-и Балъамӣ [Матн] // С. Ҷӯраева. Паёми Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ.- Душанбе, 2020. -№ 3(92). -С. 8-10.
[12-М]. Хусусиятҳои корбурди воҳидҳои фразеологии арабӣ дар таърихномаҳои садаҳои X-XIII [Матн] // С. Ҷӯраева. Паёми ДДМТ.- Душанбе, 2021. № 4.-С. 56-64.
[13-М]. Истифодаи воҳидҳои фразеологии феълӣ бо вожаҳои аслии тоҷикӣ дар таърихномаҳои қарнҳои X-XIII [Матн] // Гузоришҳои АМИТ ҶТ. Шуъбаи илмҳои ҷамъияткиносӣ. –Душанбе, 2021. 3-№4. -С. 43-46.
[14-М]. Использование некоторых имен существительных в «Переводе «Тарихи Табари» Абулали Балами//Казанская наука.-Казан, 2021.-№11.-С.165-167.
[15-М]. Истифодаи ибораҳои фразеологӣ бо вожаҳои аслан тоҷикӣ ва вожаҳои иқтибосии забонҳои эронӣ дар таърихномаҳои садаҳои X-XIII.// Ахбори ДДҲБСТ.- Хуҷанд, 2021. -№4(89).-С. 101-106.

Бо мақсади равшан шудани вижагиҳои корбурди ВФ-и таърихномаҳои X- XIII дар диссертатсия аз усулҳои маъмулу санҷидашудаи таҳқиқи забоншиносӣ, монанди мушоҳидаву муқоиса, синхрониву диахронӣ, шарҳу тафсир, таҳлили матнӣ, семантикиву услубӣ, муқоисаи таърихӣ, инчунин усулҳои таҳлилу таҷзияи маводи фактологии аз осори таърихии даврони зикршуда гирдомада ва оморӣ истифода шудааст.

Диссертатсия кори илмии ба анҷомрасида буда, барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ ба ҳимоя тавсия мегардад.

Хулоса дар маҷлиси муштараки кафедраи забони тоҷикии факултети филологияи тоҷик, кафедраи забон ва адабиёти тоҷики факултети забонҳои шарқи Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров» қабул шудааст.

Кафедраи забони тоҷикии факултети филологияи тоҷик ва кафедраи забон ва адабиёти тоҷики факултети забонҳои шарқи Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров» диссертатсияи Ҷӯраева Сарвиноз Бобоқуловнаро кори илмии баанҷомрасида ва мубрам меҳисобад, ки дар сатҳи баланди илмию таҳқиқотӣ таълиф шуда, ба ҳама талаботи диссертатсионӣ ҷавобгӯ аст. Дар ин замина диссертатсияи мазкурро барои дифоъ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01 -

Забони тоҷикӣ барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ тавсия менамояд.

Дар маҷлиси кафедра 4 доктори илми филология, профессорон Ваҳҳобов Толиб, Шокиров Туғрал, Ҳасанзода Абдуҷамол, Ғаффорова Замира 19 нафар номзадҳои илми филология, дотсентон С.Ҳоҷиев, Н.Ҳикматуллоев, С.Ғанизода, М.Ӯрунова, Ш.Муҳаммадиев, Ҳ.Зоиров, М.Шарипова, С.Ӯзбеков, М.Тиллохоҷаева, Ш.Раҳматов, М.Қосимова, С.Мирзоев, З.Қӯрғонов, М. Қосимова, М.Хоҷаева, Ш. Ҳакимова, Б.Рачабов, С.Азизов, Ф. Қаюмова ва 2 нафар муаллимаи калон М.Раҳимова, М. Бобоҷонова иштирок доштанд. Ҳамзамон ду нафар докторони илми филология, профессорон Азимова Матлуба ва Бердалиев Мирзоалӣ тақризҳои хешро оиди диссертатсияи муҳокимашаванда ирсол намудаанд.

Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» - 25 нафар, «зид» - нест, «бетараф» - нест.

Қарори №6-ум аз 12-уми январи соли 2022-юм.

Раисикунанда,
мудири кафедраи
забони тоҷикӣ, номзади илмҳои
филологӣ, дотсент Олимҷонов М.О.

Мудири кафедраи забон ва адабиёти тоҷик,
номзади илмҳои филологӣ, дотсент Шарипова М.З.

Котиб, сармуаллим Қобилов А.А.

«Тасдиқ мекунам»:
Сардори раёсати кадр ва корҳои
махсуси МДТ-и «ДДХ ба номи
академик Бобоҷон Ғафуров» Наврӯзов Э.М.

_____02 . 02 . _____ соли 2022